

פתרון תרגיל בית 4 - תורת גלואה סמסטר א', תשע"ז

שאלה 1.

1. חשבו את הפולינום המינימלי של $\sqrt[3]{5}$ מעל \mathbb{Q} .

2. כמה תתי שדות של \mathbb{C} שונים יש שאיזומורפיים ל \mathbb{Q} ?

פתרון. 1. הפולינום של $x^3 - 5$ בודאי מתאפס ב $\sqrt[3]{5}$, והוא אי-פריק (למשל לפי איזונשטיין) ולכן זהו הפולינום המינימלי.

2. השורשים של $x^3 - 5$ הם $\{\sqrt[3]{5}, \sqrt[3]{5}\rho_3, \sqrt[3]{5}\rho_3^2\}$. ולכן השדות $\mathbb{Q}[\sqrt[3]{5}], \mathbb{Q}[\sqrt[3]{5}\rho_3], \mathbb{Q}[\sqrt[3]{5}\rho_3^2]$ איזומורפיים זה לזה (ואין עוד).

$\mathbb{Q}[\sqrt[3]{5}] \neq \mathbb{Q}[\sqrt[3]{5}\rho_3]$ וכן $\mathbb{Q}[\sqrt[3]{5}] \neq \mathbb{Q}[\sqrt[3]{5}\rho_3^2]$ כי הראשון מרוכב והשני לא.
 $\mathbb{Q}[\sqrt[3]{5}\rho_3] \neq \mathbb{Q}[\sqrt[3]{5}\rho_3^2]$ כי אם יש דרך לרשום

$$\sqrt[3]{5}\rho^2 = a_0 + a_1\sqrt[3]{5}\rho + a_2\left(\sqrt[3]{5}\rho\right)^2$$

או ע"י העברת אגפים וכפולה ב ρ נקבל

$$\sqrt[3]{5} - a_2\sqrt[3]{5}^2 = a_0\rho + a_1\sqrt[3]{5}\rho^2$$

אבל הצד הימני מספר מרוכב אלא אם $a_0 = a_1\sqrt[3]{5}$ מה שלא יתכן כי $\sqrt[3]{5} \notin \mathbb{Q}$.
(הסבר לשוויון האחרון: אם המספר לא מרוכב אז $a_0\rho + a_1\sqrt[3]{5}\rho^2 = a_0\rho + a_1\sqrt[3]{5}\rho^2$ נובל להשוות מקדמים.)
 $a_0\rho^2 + a_1\sqrt[3]{5}\rho$ ומכיוון ש $\{1, \rho, \rho^2\}$ בלתי תלויים מעל \mathbb{R} נובל להשוות מקדמים.)

שאלה 2. הוכיחו כי אם $[F[\alpha]: F]$ הוא אי-זוגי אז $F[\alpha] = F[\alpha^2]$.

פתרון. אם $\alpha \notin F[\alpha^2]$ אז $F[\alpha] \subsetneq F[\alpha^2]$ ואז $[F[\alpha]: F[\alpha^2]] > 1$.
מצד שני הפולינום $x^2 - \alpha^2 \in F[\alpha^2]$ מתאפס ב α ולכן $[F[\alpha]: F[\alpha^2]] = 2$.
אך כעת נקבל $[F[\alpha]: F] = [F[\alpha]: F[\alpha^2]][F[\alpha^2]: F] = 2[F[\alpha^2]: F]$ הוא זוגי, בסתירה לנתון.

שאלה 3. מצאו את שדה הפיצול של הפולינומים הבאים, וחשבו את המימד שלהם מעל \mathbb{Q} .

1. $x^7 - 5$.

2. $x^6 - x^3 - 2$.

3. $(x^2 - 3)(x^2 - 2)$.

פתרון. 1. השורשים של הפולינום הם $\sqrt[3]{5}, \rho_7 \sqrt[3]{5}, \dots, \rho_7^6 \sqrt[3]{5}$ ולכן שדה הפיצול הוא $E = \mathbb{Q}[\sqrt[3]{5}, \rho_7 \sqrt[3]{5}, \dots, \rho_7^6 \sqrt[3]{5}] = \mathbb{Q}[\sqrt[3]{5}, \rho_7]$ (את השיויון האחרון צריך להוכיח). $7 = [\mathbb{Q}[\sqrt[3]{5}] : \mathbb{Q}]$ (כי $x^7 - 5$ פולינום מתאפס אי-פריק איזונשטיין). $6 = [\mathbb{Q}[\rho_7] : \mathbb{Q}]$ (ראינו עבור שורש יחידה מסדר ראשוני). ובגלל שהם מספרים זרים $[E : \mathbb{Q}] = 42$.

2. השורשים של הפולינום הם $-1, -\rho_3, -\rho_3^2, \sqrt[3]{2}, \sqrt[3]{2}\rho_3, \sqrt[3]{2}\rho_3^2$ ולכן שדה הפיצול הוא $E = \mathbb{Q}[-1, -\rho_3, -\rho_3^2, \sqrt[3]{2}, \sqrt[3]{2}\rho_3, \sqrt[3]{2}\rho_3^2] = \mathbb{Q}[\rho_3, \sqrt[3]{2}]$ (יש לנמק את השיויון האחרון). $3 = [\mathbb{Q}[\sqrt[3]{2}] : \mathbb{Q}]$ (ראינו). $2 = [\mathbb{Q}[\rho_3] : \mathbb{Q}]$ (ידוע). ובגלל שהם זרים נקבל $[E : \mathbb{Q}] = 6$.

3. השורשים הם $\pm\sqrt{3}, \pm\sqrt{2}$ ולכן שדה הפיצול הוא $\mathbb{Q}[\sqrt{2}, \sqrt{3}]$ וכבר ראינו שהמימד של ההרחבה הזו הוא 4.

שאלה 4. יהי $f(x) = x^n + a_{n-1}x^{n-1} + \dots + a_1x + a_0$ פולינום מעל שדה F עם שורשים $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n$ הוכיחו כי $\alpha_1 \alpha_2 \dots \alpha_n = \pm a_0 \in F$ והסיקו כי שדה הפיצול הוא $F[\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n] = F[\alpha_2, \dots, \alpha_n]$.

פתרון. נסתכל ב $f(x)$ מעל שדה הפיצול: $f(x) = (x - \alpha_1)(x - \alpha_2) \dots (x - \alpha_n)$. אם נכפול ונשווה מקדמים נקבל את הדרוש. אם כן, אפשר לראות ש $\alpha_1 = \frac{\pm a_0}{\alpha_2 \dots \alpha_n}$ ולכן $\alpha_1 \in F[\alpha_2, \dots, \alpha_n]$ וכך מתקבל השיויון.

שאלה 5. חשבו את שדה הפיצול של $x^n - a$ מעל \mathbb{Q} (למעשה עבור כל שדה ממאפיין אפס). הוכיחו כי כל תת-שדה של $\mathbb{Q}[\sqrt[n]{2}]$ הוא מהצורה $\mathbb{Q}[\sqrt[k]{2}]$ עבור איזשהו מחלק $k | n$.

פתרון. השורשים הם תמיד $\sqrt[n]{2}\rho_n^k$ כאשר ρ_n הוא שורש יחידה n -פרימיטיבי ו $k = 0, 1, \dots, n-1$. 1.

וקל להשתכנע ששדה הפיצול הוא $\mathbb{Q}[\sqrt[n]{2}, \rho_n]$. בעת נקח איזשהו תת-שדה $\mathbb{Q} \subseteq K \subseteq \mathbb{Q}[\sqrt[n]{2}]$. הוא ממימד n ולכן $[K : \mathbb{Q}] | n$.

נסמן ב $p(x)$ את הפולינום המינימלי של $\sqrt[n]{2}$ מעל K הוא מדרגה $[K : \mathbb{Q}] = \frac{n}{k}$. d.

d השורשים שלו הם גם שורשים של $x^n - 2$ ולכן הם מהצורה $\sqrt[n]{2}\rho_n^i$. לפי השאלה הקודמת, המקדם החופשי של $p(x)$ הוא פלוס-מינוס המכפלה של השורשים כלומר הוא $\pm (\sqrt[n]{2})^d \rho_n^s$ עבור איזשהו s .

אבל המקדם החופשי הוא גם איבר ב K שהוא ממשי (מוכל ב $\mathbb{Q}[\sqrt[n]{2}]$) ולכן בהכרח $\pm (\sqrt[n]{2})^d = \pm \sqrt[k]{2} = \pm \sqrt[n]{2} \in K$ ואז קיבלנו ש $\rho_n^s = \pm 1$ אם כן $\mathbb{Q}[\sqrt[k]{2}] \subseteq K$, אבל $\mathbb{Q}[\sqrt[k]{2}]$ גם הוא ממימד k מעל \mathbb{Q} , כי $x^k - 2$ הוא פולינום מינימלי, ולכן יש שיויון.

שאלה 6. יהיו $F \subset L \subset F[a]$ שדות. ויהי $f(x) = a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n$ הפולינום המינימלי של a מעל L . הוכיחו כי L נוצר (מעל F) ע"י כל המקדמים של f , כלומר $L = F[a_0, a_1, \dots, a_n]$.

פתרון. נסמן $K = F[a_{n-1}, \dots, a_0]$ - השדה הנוצר מהמקדמים. נשים לב ש $F \subseteq K \subseteq L$.

לפי ההגדרה של K , $f(x) \in K[x]$, ובתור פולינום ב $K[x]$ הוא מתאפס ב a ואי-פריק (כי הוא אי-פריק בשדה גדול יותר) ולכן הוא הפולינום המינימלי של a גם מעל K .

מכאן נובע כי $[F[a] : L] = \deg f = [F[a] : K]$ וזה גורר (למשל מכפליות המימד, כשחושבים על המימד מעל F) ש $K = L$.